A°. 1886 N°. 16.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende: dat het noodzakelijk is gewijzigde bepalingen vasttestellen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Art. 1.

Ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee worden door de in de kolonie Curaçao te huis behoorende zeeschepen, loodsvaartuigen en visschersschuiten de navolgende voorschriften in acht genomen.

Algemeene bepaling.

Art. 2.

In de hieronder volgende voorschriften wordt ieder stoom schip, dat niet door stoomkracht, maar door de zeilen wordt bewogen, beschouwd als een zeilschip en ieder stoomschip dat door stoomkracht in beweging is, of het zeil voert of niet, als een schip onder stoom.

Voorschriften omtrent het voeren van lichten.

Art. 3.

De lichten, in de volgende artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 en 13 aangegeven, en geene andere moeten, hoe ook de weergesteldheid zijn moge, van zonsondergang tot zonsopgang gevoerd worden.

Art. 4.

Een zeestoomschip, onder stoom, moet voeren:

a. Aan of voor den fokkemast op eene hoogte boven den romp van niet minder dan 6 meter, en indien het schip eene meerdere breedte heeft dan 6 meter, dan op eene hoogte boven den romp van niet minder dan die breedte, een helder wit licht, dat zoodanig is ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den

horizon van 20 kompasstreken en zoodanig is geplaatst, dat het licht werpt over 10 kompasstreken, ter wederzijde van het schip, te weten van recht vooruit, tot 2 streken achterlijker dan dwars aan elke zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste 5 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

b. Aan stuurboordszijde een groen licht, zoodanig ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

c. Aan bakboordszijde een rood licht, zoodanig ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot 2 streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

De genoemde groene of roode zijdelichten moeten aan de binnenzijde voorzien zijn van schermen, die tot een afstand van 9 decimeter van het voorvlak van de lantaren naar voren doorloopen en zoo gesteld zijn, dat zij beletten, dat het bakboords- of roode licht aan stuurboordszijde en het stuurboords- of groene licht aan bakboordszijde gezien wordt.

Art. 5.

Een stoomschip, een ander schip slepende, moet, ten einde het van andere stoomschepen te onderscheiden, behalve zijne zijdelichten, twee heldere witte toplichten loodrecht en boven elkander voeren, met niet minder dan 9 decimeter tusschenruimte.

Elk dezer toplichten moet in alle deelen overeenkomen met en geplaatst zijn als het toplicht, dat voor andere stoomschepen is voorgeschreven.

Art. 6.

a. Een schip, hetzij stoom- of zeilschip, waarmede ten gevolge van eenig ongeval, niet kan gemanoeuvreerd worden, moet des nachts ter plaatse waar stoomschepen het witte licht voeren en zoo het een stoomschip is, in stede van dit licht, drie roode lichten voeren in bollantaarns, elk niet minder dan 2½ decimeter middellijn hebbende, loodrecht boven elkander met eene onderlinge tusschenruimte van niet minder dan 9 decimeter en van eene sterkte, dat zij bij een donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad) zichtbaar zijn.

Bij dag moet het schip vóór den top van den fokkemast, evenwel niet lager dan het ezelshoofd, drie zwarte ballen of zwarte bolle- figuren van niet minder dan 6 decimeter middellijn, loodrecht boven elkander voeren, met eene onderlinge tusschenruimte van niet minder dan 9 decimeter.

b. Een schip, hetzij stoom- of zeilschip, bezig zijnde met

het leggen of lichten van een telegraafkabel, moet des nachts ter plaatse waar stoomschepen het witte licht voeren, en zoo het een stoomschip is, in stede van dit licht, drie lichten voeren in bollantaarns, elk niet minder dan 2½ decimeter middellijn hebbende, loodrecht boven elkander met eene onderlinge tusschenruimte van niet minder dan één meter en 8 decimeter. Het hoogste en het laagste dezer lichten moeten rood en het middelste moet wit zijn. Voorts moeten zij van zulk eene sterkte zijn, dat de roode lichten op gelijken afstand als het witte licht en alle drie bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van ten minste 2 zeemijlen (van 60 in 1 graad] zichtbaar zijn.

Bij dag moet het schip vóór den top van den fokkemast, evenwel niet lager dan het ezelshoofd, drie vormen van niet minder dan 6 decimeter middellijn voeren. De bovenste en de onderste van deze vormen moeten zijn bolvormig en rood van kleur en de middelste ruitvormig en wit van kleur. Zij worden loodrecht boven elkander gevoerd, met eene onderlinge tusschenruimte van niet minder dan één meter en acht decimeter.

c. De schepen, waarover in dit artikel gehandeld wordt, mogen, wanneer zij geen vaart loopen, de zijdelichten niet voeren, maar moeten die lichten voeren wanneer zij vaart loopen.

d. De lichten en vormen bij dit artikel voorgeschreven, zijn voor andere schepen het teeken, dat het schip dat ze voert niet kan manoeuvreeren en dus niet uit den weg kan gaan.

De signalen die gedaan moeten worden, wanneer schepen in nood verkeeren en hulp noodig hebben, zijn vermeld in de verordening van den 21 Januari 1886 [P. B. N°. 11.) houdende vaststelling van seinen voor schepen, die in nood of gevaar verkeeren of een loods verlangen.

Art. 7.

Een zeilschip zeilende of gesleept wordende, moet dezelfde lichten voeren, als voor een stoomschip onder stoom in art. 4 is aangegeven, met uitzondering van het witte toplicht, dat het nimmer mag voeren.

Art. 8.

Wanneer zooals dit bij slecht weder op kleine vaartuigen kan plaats hebben, het groene en het roode licht niet vastgezet kunnen worden, moeten deze lichten, elk aan de zijde van het schip waar het behoort, op dek gereed gehouden en bi het naderen van of tot eenig schip, ter voorkoming van aanvaring tijdig en op de meest zichtbare plaats vertoond worden, en wel zoodanig, dat het roode licht niet aan stuurboord en het groene licht niet aan bakboord kunne worden gezien.

Om het gebruik dezer draagbare lichten zoo zeker en gemakkelijk mogelijk te maken, moet elke lantaarn uitwendig geverfd zijn met de kleur van het licht dat elk hunner doet schijnen en bovendien voorzien zijn van een doelmatig scherm.

Art. 9.

Een schip hetzij stoom- of zeilschip, ten anker liggende, moet, ter plaatse waar het het best kan worden gezien, evenwel niet hooger dan 6 meter boven den romp, een wit licht voeren in een bollantaarn van een middellijn van ten minste 20 centimeter.

Die lantaarn moet zoodanig ingericht zijn, dat het licht rondom gelijkmatig en onafgebroken schijnt en op een afstand van ten minste 1 zeemijl [van 60 in 1 graad) zichtbaar is.

Art. 10.

Onoverdekte visschersvaartuigen en loodsbooten, zoomede andere opene vaartuigen zijn, wanneer zij niet door zeilen of stoomkracht bewogen worden, aan de bepalingen dezer verordening niet onderworpen.

Art. 11.

Een door zeilen of door stoomkracht bewogen wordend loodsvaartuig, op zijn kruisstation varende, moet niet de lichten voeren, die voor andere vaartuigen zijn voorgeschreven. Het moet enkel aan den top van den mast een wit licht voeren, dat rondom zichtbaar is. Bovendien moet het met korte tusschenpoozen van ten hoogste 15 minuten één of meer schitterende lichten vertoonen.

Een loodsvaartuig, als in de eerste alinea wordt bedoeld, dat niet op zijn kruisstation vaart, moet dezelfde lichten voeren als andere vaartuigen.

Art. 12.

Onoverdekte vaartuigen, zoowel visschersvaartuigen als andere onder zeil zijnde, zijn niet verplicht de zijdelichten te voeren, zooals voor andere zeeschepen zijn bepaald, maar indien zij die lichten niet voeren, moeten zij voorzien zijn van eene lantaarn, waarvan de eene helft groen en de andere helft rood licht uitstraalt. Ter voorkoming van aanvaring moet die lantaarn tijdig worden uitgestoken en zoodanig gehouden, dat het groene licht niet aan bakboordszijde en het roode licht niet aan stuurboordszijde kunne worden gezien.

Visschersvaartuigen en onoverdekte vaartuigen ten anker of voor hunne netten liggende, moeten een helder wit licht vertoonen. Zij mogen bovendien, indien zij het nuttig achten, van tijd tot tijd een schitterend licht toonen.

Art. 13.

Een schip, dat door een ander schip wordt opgeloopen, moet van het achterschip, aan het oploopende schip een wit licht of een schitterend licht vertoonen.

Geluidseinen bij mist enz.

Art. 14.

Een stoomschip moet voorzien zijn :

van een stoomfluit of van een ander krachtig, door middel van stoom, geluid gevend werktuig, zoodanig geplaatst, dat het geluid niet door eenig beletsel kan worden onderschept ;

van een deugdelijken misthoorn, waarvan het geluid door een blaasbalg of op andere werktuiglijke wijze wordt voortgebracht; en

van eene goed geluid gevende klok.

Een zeilschip moet eveneens van een gelijksoortige misthoorn en van eene zoodanige klok voorzien zijn.

Ingeval van mist of nevelachtig weder, of indien het sneeuwt, moeten, zoowel bij dag als gedurende den nacht, de in dit artikel beschreven seinen gegeven worden, zooals hieronder wordt voorgeschreven:

a. Een stoomschip onder stoom moet met de stoomfluit of ander stoomsein, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, een aangehouden toon doen hooren.

b Een zeilschip onder zeil, moet met den misthoorn, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, *één* stoot geven als het over bakboord bij den wind ligt, *twee* stooten achter elkander als het over stuurboord bij den wind ligt en *drie* stooten achter elkander, indien het den wind achterlijker dan dwars heeft.

c. Een stoom- en een zeilschip niet onder stoom of zeil, moeten met tusschenpoozen van ten hoogste twee minuten, de klok luiden.

Vaart der schepen bij mist enz, moet verminderd worden.

Art. 15.

Elk schip, hetzij zeil- of stoomschip, moet bij mist, bij nevelachtig weer of indien het sneeuwt, slechts eene matige vaart loopen.

Bepalingen omtrent het uitwijken.

Art. 16.

Wanneer twee zeilschepen elkander naderen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moet een van beiden wijken, waarbij de volgende regelen moeten in achtgenomen worden:

a. een schip dat met ruimen wind zeilt, moet wijken voor een schip, dat bij den wind zeilt;

b. een schip dat over stuurboord bij den wind ligt, moet wijken voor een schip dat over bakboord bij den wind ligt;

c. wanneer beide met ruimen wind zeilen doch over verschillende boegen liggen, dan moet het schip dat over stuurboord ligt, wijken voor het schip dat over bakboord ligt;

d wanneer beide ruim zeilen, over denzelfden boeg liggende, dan moet het loefwaartsche schip wijken voor het lijwaartsche schip;

e. een schip dat vóór den wind zeilt, moet voor een ander schip uit den weg gaan.

Art. 17.

Indien twee schepen onder stoom, recht of bijna recht tegen elkander insturen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moeten beide naar stuurboord uitwijken zoodat zij elkander aan bakboordszijde voorbijvaren.

Dit artikel is alleen van toepassing in gevallen dat schepen recht of bijna recht tegen elkander insturen en wel zoo, dat gevaar voor aanvaring bestaat, en is niet van toepassing op twee schepen, die, indien zij hunne koersen vervolgen, van zelve van elkander vrijloopen.

Het is dus alleen van toepassing, wanneer elk der twee schepen recht of bijna recht tegen het andere instuurt, met andere woorden, wanneer bij dag elk der twee schepen de masten van het andere schip met zijn eigen masten in ééne lijn of nagenoeg in eene lijn heeft of wanneer des nachts ieder der twee schepen de twee zijde lichten van het andere ziet.

Het is niet van toepassing wanneer bij dag een schip een ander recht vooruit ziet, welks koers den zijnen kruist, noch wanneer bij nacht het roode licht van het eene schip gekeerd is naar het roode licht van het andere, of het groene licht van het eene schip gekeerd is naar het groene licht van het andere, noch wanneer bij nacht slechts een der gekleurde lichten recht vooruit gezien wordt of de beide gekleurde lichten in eene andere richting dan recht vooruit gezien worden.

Art. 18.

Indien de koersen van twee schepen onder stoom elkander zoodanig kruisen, dat er gevaar van aanvaring bestaat, moet het schip dat het andere aan stuurboordszijde van zich heeft, daarvoor uit den weg gaan.

Art. 19.

Wanneer twee schepen het eene onder zeil en het andere onder stoom zoodanige koersen volgen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het schip onder stoom voor het schip onder zeil uit den weg gaan.

Art. 20.

Elk stoomschip dat een ander schip nadert, moet, wanneer er gevaar voor aanvaring bestaat, zijne vaart verminderen, of zoo noodig stoppen en de werktuigen achteruit doen slaan.

Art. 21.

Handelende overeenkomstig de vorenstaande bepalingen, kan een stoomschip onder stoom, die handeling aan een ander in zicht zijnd schip door de volgende seinen met de stoomfluit kenbaar maken, als:

Een korte stoot beteekent:
Ik wijk naar stuurboord uit.
Twee korte stooten beteekent:
Ik wijk naar bakboord uit.
Drie korte stooten beteekent:
Ik sla volle kracht achteruit.

Het al of niet gebruiken dier seinen wordt vrij gelaten, doch indien zij gebruikt worden, moet gehandeld worden in overeenstemming met het sein.

Art. 22.

Onafhankelijk van hetgeen in eenig voorgaand artikel is voorgeschreven, moet elk schip, hetzij zeil- of stoomschip, dat een ander schip oploopt voor het laatstgenoemde uit den weg gaan.

Art. 23.

In nauwe vaarwaters moet elk stoomschip, wanneer het veilig en uitvoerbaar is, aan die zijde van het vaarwater houden, die aan stuurboordszijde van het schip ligt.

Art. 24.

Wanneer overeenkomstig de bovenstaande voorschriften een der beide schepen uit den weg moet gaan, zal het andere zijnen koers vervolgen.

Art. 25.

Bij het nakomen en uitvoeren dezer voorschriften, moet men behoorlijk acht geven zoowel op de gevaren der navigatie als op de eigenaardige omstandigheden, die, ter voorkoming van onmiddellijk gevaar, eene afwijking van de bedoelde bepalingen noodzakelijk mochten maken.

Geen schip mag, onder welke omstandigheden ook, de vereischte voorzichtigheid uit het oog verliezen.

Art. 26.

De bovenvermelde bepalingen ontheffen noch het schip, noch zijn eigenaar, gezagvoerder of bemanning van de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, welke mochten voortvloeien uit eenige nalatigheid in het voeren van lichten, in het doen van signalen, het houden van goeden uitkijk of uit veronachtzaming van die maatregelen van voorzorg, welke volgens het gewone zeemansgebruik, of naar aanleiding van bijzondere omstandigheden behooren genomen te worden.

Voorbehoud ten opzichte van reglementen voor havens of binnenwateren.

Art. 27.

De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen op rechtmatige wijze door plaatselijke autoriteiten gemaakt, met betrekking tot de vaart in havens of binnenvaarwaters.

Bijzondere lichten voor convooien.

Art. 28.

De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen, door de Regeering van eenige natie gemaakt met betrekking tot het voeren van vaste of seinlichten, buiten en behalve de hierbij voorgeschrevene, voor schepen zeilende onder convooi.

Strafbepalingen, opsporing der overtredingen en aanwijzing van den bevoegden rechter.

Art. 29.

Bij overtreding van eenig voorschrift dezer verordening wordt de gezagvoerder of die dezen vervangt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

Indien de overtreding ten gevolge heeft, dat eenig vaartuig zinkt of strandt, vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd wordt, en dat levensgevaar voor een ander ontstaat, kan, in de plaats van de geldboete, gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden worden opgelegd.

Indien de overtreding iemands dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren opgelegd.

De minima der in deze verordening bedreigde boeten en gevangenisstraffen zijn voor de eerste vijftig cents, voor de tweede een dag.

Art. 30.

De gezagvoerder is niet strafbaar, indien blijkt dat hij het mogelijke deed, zoowel om de in deze verordening bedoelde voorschriften te doen naleven, als om de gevolgen van de overtreding dier voorschriften te voorkomen.

De ondergeschikte, die de bevelen van den gezagvoerder niet opvolgende, de overtreding veroorzaakt, wordt met de straffen en naar de onderscheidingen van het vorig artikel gestraft.

Art. 31.

Behalve de ambtenaren, naar de algemeene verordeningen daartoe bevoegd, zijn met de opsporing der in deze verordening bedoelde overtredingen ook belast de in de kolonie aangestelde loodsen, die hunne processen-verbaal doen toekomen aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie op het eiland der kolonie, waar zij dienst doen.

Indien deze ambtenaar niet zelf met de vervolging is belast, verzendt hij de processen-verbaal daar, waar het behoort.

Art. 32.

Van de in deze verordening bedoelde strafbare feiten wordt kennis genomen door het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao.

Art. 33.

Met het inwerkingtreden dezer verordening is die, houden de bepalingen ter voorkoming van aanvaringen of aandrijvingen op zee (P. B. van 1885 No. 3), vervallen.

Gegeven te Willemstad, den 21n. Januari 1886.

N. VAN DEN BRANDHOF.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

Uitgegeven den 23 Juni 1886.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

TOELICHTING.

De navolgende schetsen dienen tot opheldering van het gebruik der lichten, door schepen in zee gevoerd wordende, en om aan te toonen de wijze, hoe zij aan een schip, dat die lichten ziet, de plaats en richting van het schip, dat gezien wordt, te kennen geven.

1°. Als men het roode en het groene licht ziet:

A ziet een rood en een groen licht vóóruit, dan weet A, dat een schip in zijne koerslijn recht tegen hem inligt.

Ziet A één wit toplicht boven de beide andere lichten, dan weet hij dat B een stoomschip is, en ziet hij twéé witte toplichten boven elkander, boven de beide gekleurde lichten, dan weet hij dat B een stoomschip is, een ander schip of schepen op sleeptouw hebbende.

2°. Als men wel het roode, maar niet het groene licht ziet:

A ziet een rood licht vooruit of kraanbalksgewijze vooruit, dan weet A, of, dat eenig schip hem op den bakboordsboeg nadert, gelijk B;

of, dat eenig schip naar bakboordszijde voor hem overligt, gelijk D D D.

Ziet A tevens een wit toplicht boven het roode licht, dan weet hij, dat het een stoomschip is, hetwelk of tegen hem inligt, gelijk B, of zijne koerslijn in eene richting naar bakboord vóór hem over snijdt, zooals D D D.

Ziet A, in stede van één wit toplicht, twéé witte toplichten, boven elkander en boven het roode licht, dan weet hij bovendien, dat het een stoomschip is, een ander schip of schepen op sleeptouw hebbende.

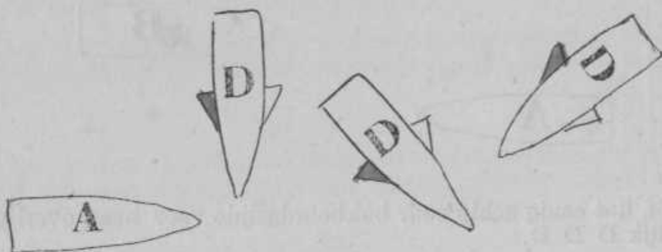
3°. Als men wel het groene, maar niet het roode licht ziet:

A ziet een groen licht vooruit of kraanbalksgewijze vooruit, dan weet A, óf, dat eenig schip hem, als B, op zijn stuurboordsboeg nadert,

of, dat eenig schip, gelijk D D D naar stuurboord vóór hem overligt.

Ziet A tevens een wit toplicht boven het groene licht, dan weet hij, dat het een stoomschip is, dat, óf gelijk B, tegen hem inligt, óf, zooals D D D, zijne koerslijn in eene richting, naar stuurboord, vóór hem over snijdt.

Ziet A, in stede van één wit toplicht, twee witte toplichten, boven elkander en boven het groene licht, dan weet hij boven dien dat het een stoomschip is, een ander schip of schepen op sleeptouw hebbende.

Ziet A drie toplichten, waarvan het bovenste en onderste rood, en het middelste wit zijn, boven elkander, boven de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het een voortgang hebbend stoom- of zeilschip is, bezig met het leggen van

een telegraafkabel; ziet hij de genoemde drie toplichten zonder de roode en groene zijdelichten, dat weet hij dat het bedoeld vaartuig stil ligt.

Ziet A drie roode toplichten boven elkander, boven de roode of groene zijdelichten, dan weet hij dat het een stoom- of zeilschip is, dat voortgang heeft, doch waarmede ten gevolge van eenig ongeval niet kan gemanoeuvreerd worden; ziet hij de genoemde drie toplichten zonder de roode en groene zijdelichten, dan weet hij dat het bedoeld vaartuig stil ligt.

Behoort bij de verordening van den 21 Januari / 23 Juni 1886 (P. B. N°. 16.)